

Nieuwe Wereldwonderen en Werelderfgoed.
New Wonders of the World and World Heritage sites.

Positie en paradigma

Mijn eerste vraag bij de samenstelling van de canon zou zijn: kijken we alleen naar bestaande gebouwen of mogen we ook bouwwerken kiezen die al verdwenen zijn? Mijn tweede vraag luidt: hoe zouden we het faculteitsgebouw van Bouwkunde positioneren?

Dat laatste is van belang omdat het als leer-omgeving van de aankomende architectengeneraties van directe invloed is op de ruimtelijke ervaring en mentaliteitsvorming en ook omdat het een gemeenschappelijke referentie biedt.

Zoals u weet, kreeg de Faculteit Bouwkunde in 1970 voor het eerst in haar geschiedenis een eigen huis.

Dat wil zeggen: een gebouw dat speciaal was ontworpen voor de architectuuropleiding. Het was onvoorstelbaar dat deze architectenfabriek van beton en glas ooit ten onder zou gaan door een ongelukkige kortsluiting.

Toch is het gebeurd.

Voor velen voelde het bouwwerk van Van den Broek en

Position and paradigm

My first question about the composition of the canon would be: shall we only look at existing buildings or also at buildings which have been lost? My second question would be: what position would the building of the Faculty of Architecture get? This is a relevant question since, as the learning environment of future generations of architects, it has a clear effect on their spatial experience and outlook, and also because it offers a common point of reference.

As you know, in 1970 the Faculty of Architecture moved into its first dedicated building. That is to say, a building specifically developed for architecture training. It was inconceivable that this architects' nursery of concrete and glass would ever become the victim of disastrous short-circuit. However, that is what happened.

Many experienced Van den Broek and Bakema's creation as a second home. 'Bouwkunde' was more than just a faculty building. It was a meeting place where

Het Bouwkundegebouw van Van den Broek en Bakema te Delft, (vlnr de Straat; exterieur; interieur bibliotheek; brand).
Van den Broek and Bakema's Bouwkundegebouw in Delft, (from left to right: the Street; exterior; interior library; fire).

Bakema als een tweede huis. Bouwkunde was veel meer dan een faculteitsgebouw, het was een ontmoetingsplaats waar duizenden architecten zijn gevormd en waaraan duizenden herinneringen zijn verbonden. Daarom maakte het verlies door de noodlottige brand van 13 mei 2008 zo enorm veel emoties los – als bij een rouwproces – en ontstond de behoefte om de herinneringen vast te leggen. De interviewbundel over *Bouwkunde* laat tegelijk zien hoe sterk de band tussen mens en gebouw kan zijn, en ook hoe groot de diversiteit in herinnering en duiding is. ¹

Inmiddels is een ideeënprijsvraag voor een nieuw gebouw afgerond en heeft de faculteit ander onderdak gekregen in het, ironisch genoeg, eerder door de TU afgeschreven Hoofdgebouw. ² Dankzij inventieve aanpassingen bruist het nu van creativiteit en levendigheid op een manier die ook de buitenruimte positief beïnvloedt. Dit kloeke bouwwerk met zijn markante toren, hoge binnenruimten en lichte serres heeft alles in zich om een even dierbaar Huis van Herinnering te worden voor de Bouwkundegemeenschap van nu als het verwoeste Bouwkundegebouw dat was voor de oude generatie. Nog belangrijker is dat het kan dienen als inspiratiebron voor de grote ontwerppoging van de 21ste eeuw: het vinden van architectonische oplossingen voor passend hergebruik. Idealiter wordt het tevens een markeringspunt voor een wezenlijke paradigma-wisseling in de bouwwereld, namelijk de omschakeling van een voorkeur voor sloop-nieuwbouw naar renovatie-hergebruik als eerste keus.

thousands of architects were educated and which was associated with thousands of memories. Hence, the loss of this building due to the disastrous fire on 13 May 2008 stirred up many emotions, like being in mourning, and a great need was felt to document those memories. The interview volume about *Bouwkunde* illustrates both how strong the tie between people and a building can be, and what diversity there is in memories and interpretations. ¹

The ideas competition for the new building has now been completed and the faculty is currently housed in the former main building (Hoofdgebouw) of the university which, ironically, had been written off by the University. ² As a result of ingenious modifications this building is now bursting with creativity and life, which even has a positive effect on the outdoor spaces. This robust building with its prominent tower, high inner spaces and light conservatories promises to become an equally loved House of Memories for the current generation attending the Faculty of Architecture, as 'Bouwkunde' was for the older generation. More importantly, it can provide inspiration for the major design challenge of the 21st century: finding architectural solutions for suitable reuse. Ideally, it will also become a marker for a true paradigm shift in the construction industry, i.e. moving from demolition and new building to refurbishment and reuse as the preferred option.

BK City in voormalig Hoofdgebouw, na de interventies van Braaksma & Roos, MVRDV, Octacube, 2009 (vlnr hoofd vleugel; oostserre ; voorplein; zuidserre).
 BK City in the former main building after interventions by Braaksma & Roos, MVRDV, Octacube, 2009 (from left to right: main aisle; the Why Factory; square in front; form study hall).